

פרוטוקול מס' 38/ג
מיטיבת ועדת הכלכלה
סיום ג' ד' באב תשי"ד - 3.8.54
בשעה 11.00

חברי הועדה:

השתתפו:

- ס. בנטוב - היו"ד
- ס. וילנר
- א. כהן
- י. בניצני
- ס. פרלסטין

מוזמנים:

- מר גוטבלט - מטעם משרד החקלאות
- מר שלגי - מטעם משרד המספטים
- מר פרוינד - מטעם משרד החקלאות
- מר טון - מטעם ארגון המועצות האיזוריות

סדר-היום:

- א. חוק חיות בר
- ב. קבלת מסלחות על ידי הועדה
- ג. איסור ההקדמה לסיכום הדיון בעניני צפת.

היו"ר ס. בנטוב:

אני פותח את הישיבה.
נטעם אכסו את דברי נציג ארגון המועצות
האיזוריות ביחס לחוק חיות הבר, ואחר כך נעבור לסדר היום.

מר טון:

השאלה העיקרית העומדת לפנינו ביחס לחוק
זה היא - מהו הטעם המותר לצייד ומהו הטעם האסור. אם טעם
המסקים אסור לצייד, למועצות האיזוריות יש פחות מה להגיד, כי אז כל
מסק יכול לאסור את הצייד בגבול מסקו. אבל כפי שידוע לי אין חוק כזה
והציידים רשאים להכנס לכל מסק, ואז יש למועצות האיזוריות מה להגיד.

צייד חפשי גורם לסכנת נפשות. באים אנשים
מקומות שונים במקומות שונים, ללא ידיעה על אחרים שהקדימו ובאו לפניכם,
ולרוב הדבר נעשה לפנות בקר, וקרה מקרה שבמעוז החיים נפצע מישהו שסכב
סד אחד, וצייד ירה בו ללא ידיעה מצד שני.

השאלה השניה העומדת בפנינו היא שאלת הרעס.
אנשים מתלוננים שבטעות הטוקדמות של הבקר בימי הסבוע, ועוד יותר מזה
בסבתות, באים ציידים ומסקים רעס.

שאלה שלישית - אנשי המסקים יוצאים בעצמם
לצוד אם לצורך הסמדת חיות מזיקות ואם לצורך הנאה, ונוצר מצב שאנשים
באים מהחוץ וגוזלים את הצייד מאנשי המסקים. ישנם מסקים העוסקים בצייד

כעצמם, טולטים בו ואינם צריכים עזרה. ישנם מסקים אחרים שרוצים עזרה מארגון הציידים על סנת להססיד את חיות הבר למיניהן, חזילי כל וחיות טרף אחרות בתוך בריכות הדגים, וגם הצבי שאסור היה בציד הופך להיות גורם מאיים ומזיק במקומות מסויימים.

שאלה נוספת היא, ישנם מסקים דתיים שקהם אסור הצייד, והם אינם רוצים שאחרים יבואו לצוד. אבל עוד יותר הם מעירים את השוטה לבנו על ענין הסירת השבת.

אנו מציעים הסדר כזה, שבו הטוענות האיזוריות תהיה להן סמכות של גוף סוכר, וציידים שירצו לצוד בגבול טוענה איזורית יצטרך להצטייד ברסיון מיוחד שהמועצה האיזורית, והמועצה הצטרד, תסדרת הרסיון והיא נותנת, תספק על הצייד, שיתרכז במקומות רצויים ותפזר את הצייד סטעטים בטחוניים, כל לפעמים מתקרבים הציידים לגבול ליריותיהם גורמות לתגובה. אנשי הטוענות האיזוריות, חזקה עליהם שידעו את התנאים והם יצטרכו לעטוף בפיקוח בתלואים עם המסורה.

מר פרנינד:
מר טון ערכב את הפרטיות מתוך אי ידיעת המצב. אתה דברת על זכויות שאתה תובע לטוענות האיזוריות לפקח על הצייד בשטח שלהן. וכן דברת על הצייד עצמו. צייד צבאיים היה אסור, אבל אני חושב שבעונה מסויימת נתיר את ציד הצבאיים כדי לצמצם את ריבויים.

מה שנוגע לזכות מיוחד לטוענות האיזוריות לתת רסיונות לצייד, זה בוגד את כל הקונספציה שאין חזקה למישהו לתת רסיונות, אלא שחיות הבר הן קבין המדינה, והמדינה נותנת רסיונות לצוד אותן.

מה שנוגע לבטחון, איבני סתגר לי הצייד שהולך לצוד מתקרב לגבול. נוסף לכך, ענין הפיקוח על ידי הטוענות האיזוריות יגרום להוצאות מיותרות.

א. כהן:
השטח של הטסק הוא רכוסו הפרטי. הוא זכאי לגדוד את השטח, ובמקרה שהוא יעשה כן, הצייד לא יוכל להכנס לשם. במקרה זה, מה זכותו של צייד להכנס למסק?

מר שלגי:
אני מבין שבענין הסכנה ישנה הגזטה מסויימת, כי כלי הצייד המסוכן ביותר יהיה בטווח ירייה של 60-80 מטר. על כן איבני יכול לתאר לי שבטווח כזה יכולות לקרות טעויות.

אשר לשאלת הכניסה לשטח, השאלה התעוררה בישיבה הקודמת ונתמקטתי לבררה, ואמנם בירדתי ואני מוכן לענות: אמנם ביתו של אדם הוא רשותו הפרטית, אבל הדבר מוסדר באופן לא על ידי הק כתוב אלא על ידי חוק מקובל, ולפי זה אמנם נכסיו של אדם הם רשותו הפרטית. אבל אדם נכנס מתוך הנחה שכל אדם הנכנס לרשות אחרת הוא בגדר אדם שיש לו רשות להכנס. בו ברגע שבעל הנכס אוסר עליו להכנס, הוא הופך להיות בלתי-מורשה, וביחס לבלתי-מורשה יש שתי הוראות בחוק: הוא ~~א~~ גורם נזק לבעל הנכס הוא אחראי לנזק; אם הוא נמצא בנכס מתוך מטרה להטרוד את בעל הנכס, זאת אומרת, ברבע שהוא לא נשמע להוראות בעל הנכס לצאת, הוא עברייך פלילי.

א. כהן:
לפי זה יכול כל קבוץ לאסור את הצייד בשטח שלו.

מר שלגי:
אנו יוצאים מתוך הנחה, שהצייד אינו רשות פרטית של מועצה איזורית או אדם פרטי, אלא הוא רשות המדינה, ואז קבוץ אינו יכול לטעון שיונה העומדת על העץ היא רכוס שלו. כל אדם שיש לו רסיון רשאי להכנס ולצוד את היונה.

היו"ר מ. בנטוב:
אתה יכול לאסור על אדם להכנס לרשותך, אבל אינך יכול לאסור על אדם לצוד בשטח שלך, כי זה אינו איסור להכנס, אלא איסור לעשות פעולה מסויימת בשטח שלך.

אם יתקבל החוק כפי שאתם מציעים, אני מבין שלאדם מותר יהיה לאסור להכנס לרשותו, אבל אם הוא מרשה למישהו להכנס, אינו יכול לאסור עליו לצוד, כי פעולה זו היא פעולה ליגלית. אם ישנה הוראה שמותר לך לצוד, אינך יכול לחוקק או להשתמש בזכותך נגד הוראה מפורשת של החוק שאתה יכול לצוד.

פה יש עוד שאלה. אם אתה אומר שאסור להכנס לרשות זו ולצוד, אבל אתה שומר את זכות הצייד לעצמך, לפי החוק הזה אתה עושה דיסקרימינציה בין אזרחים.

מר שלגי:
אני מבין את חששותיך, אבל למעשה אין זה כך. לגבי אדם פרטי אי אפשר לטעון טענה כזאת, כי הוא חפשי. לגבי רשויות אפשר לטעון טענה של דיסקרימינציה.

א. כהן:
אם קבוץ סירת צבי יחלה שלט: הצייד בתחומי המשק בשבת - אסור, ויבוא אדם וירא מהכביש, האם הוא עבר עבריה פלילית?

אם משק יחלה שלט: הצייד בתחומי המשק אסור, וחברי המשק אדים, האם זו אינה יאירת הפליה בין אדם לאדם?

מר שלגי:
למעשה, כן. אבל על זה איננו יכולים להתגבר אלא אם ניטול מידי הבעל את השליטה על נכסיו. באופן חוקי זו אינה הפליה, כי זו זכותו המלאה. אבל אם נרצה למנוע את ההפליה, נצטרך להשתלט על זכויותיו.

היו"ר מ. בנטוב:
אינני מקבל את ההסבר שלך, ואני חושב שיש פה פירצה להפליה בין אדם לאדם. אינני מקבל את הטענה, שחברי המשק רוצים לצוד בשטח שלהם ואינם רוצים לחת את הצייד למישהו אחר. זה בניגוד מוחלט לכוונת החוק. אבל מאד שני יש בעיה של תנאים מקומיים.

אני הייתי מוצא פתרון לסתירה זו, לא בזה שחנתן רשות על ידי המועצה האיזורית, אלא הייתי נותן למועצה האיזורית שני דברים: א. סמכות לחוקק תקנות של צייד בתחומיה, נניח - שעות, ימים טגדת שטחים מסויימים לצייד, אבל שווה לכל נפש, גם לחברי המשק וגם לאחרים; ב) הייתי מוסיף תקנה, שכל צייד הרוצה לצוד בתחומי מועצה איזורית, יצטרך להרשם על מנת לקבל תקנות אלו.

זה לא היה פוגע בפרינציפ של זכויות שוות לכל נפש, זה לא היה פוגע בכלליות של הצייד, ומאד שני, זה היה מאפשר לשמור על תנאים מקומיים.

מר שלגי:
לא נראית לי הצעתו של היו"ר, שחנתן סמכות למועצות האיזוריות להתקין חוקי עזר בענין זה, כי בסעיף 15 אנו נותנים סמכויות כל כך רחבות לשר החקלאות להתקין תקנות דוקא בענין ים אלה של שעות ומקומות, כך שבאופן מעשי הייתי חושב שהדרך הטובה ביותר היא, שהמועצות האיזוריות יפנו לשר החקלאות בבקשה להתקין תקנות עזר בענין המועצות האיזוריות.

ביחס לנקודה השניה, הייתי מציע להכניס הוראה: אם בעל נכס אסור על צייד בתחומיו, איסור זה יחול על כל אדם, לרבות הבעל.

היו"ר מ. בנטוב:
אם יש חוק כללי שלבעל רכוש מותר לאסור להכנס לרשותו, אינני יודע אם על פי תקנות אפשר להסיר זאת.

מר פרוינד:
אני נוטה להאמין שהצעת היו"ר היא הרע במיעוטו, שמועצה איזורית הרוצה בהגבלות, תפרטם חוקי עזר

והאנשים הרוצים לצוד יצטרכו להרשם ובזמן שירשמו יקבלו העתק מחוקי העזר, אבל למועצה האיזורית לא תהיה רשות לדחות אף איש.

מר גוטגלט:

לענין הכניסה לרשות פרטית, נראה לי שבעל הקרקע יצטרך לשאול לאסור את הכניסה לקרקע בכלל, אבל אינו יכול לאסור את הצייד, כי כאן יש מקום להפליה.

הבעיה של מתן מעמד שווה לבעל הקרקע ולצייד מחוץ, כפי שמר שלגי הציע, אמר לפתור על ידי כך שנכניס הוראה בחוק שאם אדם אוסר את הצייד ברשותו, הוא אסור לכולם.

א. כהן:

איך אתם יכולים להבטיח זכות קדימה לצייד לבעלי המשק?

היו"ר מ. בנטוב:

לדעתי, זכות קדימה יכולה להיות מובטחת, רק על יסוד איסור לאחרים.

מ. יסיס:

אני חושב שמן הראוי לברר קודם כל את השאלה העקרונית - אם חייבת בר הנמצאת בשטח מסויים שייכת לאותו שטח, או היא נחשבת לרכוש הכללי. אם נקבע שחייבת הבר היא רכוש הכללי, הרי שמוחר לכל אדם לצודה בכל מקום שהוא, ואם לאו, הרי שאפשר לאסור.

היו"ר מ. בנטוב:

מר קסיט לא היה בדיונים הקודמים. הממשלה טוענת שהיא הביאה את החוק מתוך הנחה שהצייד אינו ענין פרטי אלא ענין המדינה.

מר טון:

אני חצה לומר משהו על הבעיה הכללית. ניקח לדוגמה שפת ים, שהוא נכס כללי, עד שבאה חברה וקונה את השטח, גודרת והתרחץ, אבל לאנשיה כן.

א. סון:

מתן הרשיון יהיה קשור בשטח מסויים, שעליו הוא חל?

מר שלגי:

עלול להיות.

א. כהן:

אם כך, אני רואה את הפתרון בצורה כזאת שבעל המשק יגיש בקשה לרשיון שיהיה קשור בשטח.

מר פרוינד:

השר לא יגביל את הרשיון בשטח.

היו"ר מ. בנטוב:

השאלה היא, אם הוא רשאי להוציא רשיונות על פי הגבלות אינדבידואליות או הגבלות כלליות.

מר שלגי:

הגבלות אינדבידואליות.

היו"ר מ. בנטוב:

אם כך, זה טעיף מסוכן, כי הוא עלול לגרום הפליות.

מר שלגי:

זו שאלה של שיקול דעת מעשי.

היו"ר מ. בנטוב:

שמענו את נציג המועצות האיזוריות, ונחזור לענין כאשר נדון בעצם החוק.

אנו עוברים לסדר היום. אני רוצה למסור לידיעת הועדה, שקבלנו מכתב מארגון הדייגים בישראל, שבין היתר נאמר בו: "אנו רוצים בהזדמנות זו להודות על הפעולה המבורכת שנעשתה על ידכם ואשר הביאה לתוצאות מעשיות וחיוניות כמעט בכל השטחים". מכיוון שעמלנו על הענין, טוב שנדע זאת.

שאלתי את שר החקלאות מה עשה משרדו בענין
ההמלצות שלנו לעניני הדייג. וקבלתי את התשובה הבאה: "הנני לציין שמן
הטעימים הנמצאים בתחום פעולתו של משרדי, נמצאות בביצוע שלוש המלצות
יטודיות (ב', ג', ה') בדבר השתתפות הממשלה בהשקעות יטוד...."

אגוד הדייגים פנה אלינו הפעם בענין מחירי
הדלק. כפי שאתם זוכרים הרשנו שיטתו אותם במחיר הדלק לספנות בכלל. הצעה
זו בוצעה, אבל בינתיים בנוטלו ההנחות לספנות הכללית, והם נמצאים מפסידים.
תביעתם היא - מכיוון שבהוצאות הייצור מהווה הדלק 35 אחוז, וישנן ארצות
שחומכות בדייג על ידי הנחה גדולה במחיר הדלק, הם פונים ומבקשים
את עזרתנו בענין זה.

אני מציע שנחזור לענין זה באחת הישיבות

הקרובות.

אפשר לטכס כבר עכשו, שתפנה במכתב ותבקש
לתת לדייגים הנחה זו בדלק.

א. כהן:

אם הועדה מוכנה להמליץ על מתן הנחה זו,
אני מוכן לפנות במכתב לשר החקלאות.

היו"ר מ. בנטוב:

הוחלט להמליץ בפני משרד החקלאות על מתן הנחה בדלק לדייג.

אתמול נחקלה פניה לוועדת הכלכלה, לקבל
משלחות שבאו בקשר עם התיקרות הלחם ומצרכים
אחרים. פנו אלי במפתיע, ואני חשבתי לחובה לא להשיב ריקם פני משלחת
שלפי טענתה באה מ-20 מעברות בארץ, ואני קבלתי משלחת של 3, והבטחתי
להם למסור בקצרה את פרטי השיחה לוועדת הכלכלה.

היו"ר מ. בנטוב:

הם תארו את המצב הקשה השורר בעיקר במעברות
ובשכונות הדלות בגלל חוסר עבודה, שכר דחק וההתיקרות. הם תארו את
המצב המיואש של אנשים שעובדים 12 יום בחודש לכל היותר, ובשכר דחק
של 40-50 לירות לחודש, משפחות מטופלות בילדים שמשכורתם בקושי מספיקה
ללחם בתור המזון היחידי, והעלאה מתיר הלחם ב-40 אחוז מעמידה אותם במצב
קשה יותר. הם ביקשו מועדת הכלכלה התערבות בענין זה.

אמרתי להם, שאני מניח שהסיעות השונות
העשנה פעולות שונות בענין זה. אבל אני בתור יו"ר ועדת הכלכלה יכול
להגיד להם, שלפני מספר חדשים קבלנו מה אחד המלצה, שהממשלה תמנע מהעלאה
יוקר החיים, גם על ידי שימוש בטובטידיות. אבל הדבר אינו בידינו ואני
אמסור את הענין לוועדת הכלכלה.

כפי שידוע לי צריכות גם היום לבוא משלחות,
והן מבקשות להתקבל על ידי ועדת הכלכלה. אני יכול לתאר לי מה יגידו, אבל
מחובתנו להפגש אתן. ואני מציע ש-3-4 חברי מועדת הכלכלה יקבלו את
המשלחות אחר האחרים, ואז בישיבה הבאה נמסור דו"ח ונתייעץ עם אנו רוצים
להכנס לדיון בענין זה, ומה אנו רוצים לעשות.

אני מציע שנחליף דעות על ההצעה שאני עומד
להציע, שועדת הכלכלה ממליצה בפני הממשלה
להעלות מיד את שכר הדחק וההקצבות הטובטידיות מהרזרבה התקציבית
בפרופורציה של 3/4 ק"ג לחם לנפש ליום.

א. כהן:

אני חושב שיש להפריד בין בעיה שכר הדחק
ובין בעיה זו, כי אם העלו את שכר הדחק
הרי זה קטור עם העלאה כללית של המחירים ועם העובדה ששכר הדחק לא הספיק
גם מקודם. עכשו חלה החמרה מיוחדת. ואני חושב שאין פעולה שעוררה החמרה
אבורית כמו הפעולה בענין העלאה מחיר הלחם, כי בינתיים העלו גם את מחיר
הטוכר והחה.

מ. וילנר:

לפי דעתי הממשלה הגדישה את הטאה בענין
הלחם ופני חושב שבענין זה היא צריכה לסגת. אני שמעתי שיש הצעה בממשלה

להחזיר את הסובסידיה ללחם. אני חורג וועדת הכלכלה יכולה לעזור בענין זה גם לצבור וגם למטטלה, על ידי כך שתחדש את המלצתה בטאלת הסובסידיות, המלצה שנתקבלה על ידי המטטלה.

אני מציע שבנוסף המלצה יהיה זה: למנוע לאחר התוצאות החסרות של העלאת מחיר הלחם במעברות ובמכונות מערביים - מטליצה ועדת הכלכלה בפני המטטלה לבטל העלאת זו.

יחד עם זאת - אני מציע שבנוסף את בא-כוח הסדר התמאים בענין זה, ואם לא נקבל תשובה הסניחה את הדעת, אני מציע שהועדה תמליץ על העסקת הבעיה לדיון במליאת הכנסת.

היו"ר מ. בנטוב: אני מציע שלא כל הועדה תקבל את המטלחת אלא 3-4 חברים.

ס. פרלמטין: אני מניח היו"ר יבוא בדבריה עם נציגות הכנסת בקשר לקבלת המטלחת ואז בחליט.

היו"ר מ. בנטוב: אי אפשר להתחמק מקבלת המטלחות. אני סוכן לבוא בדבריה עם נציגות הכנסת ולתאם את הדבר, אבל אני מציע שהועדה תהיה מוכנה לקבל את המטלחות.

ס. וילנר: הנהג הוא, שיש בסמכותה של ועדה לקבל פניות צבור. והיות וועדת הכלכלה טיפלה בענין הסובסידיות, אין ספק שזו הוועדה שתמליטה לקבל את המטלחות.

לפי דעתי במקרה כזה ישנן שתי אפשרויות: א) שהיו"ר מקבל את המטלחת. ב) שהועדה מקבלת את המטלחת. לא יתכן שהמטלחת תקבל על ידי חלק מחברי הועדה. על כל פנים, אני מציע שההחלטה תהיה בנוסף כזה - מודיעים לחברי הועדה שבשעה מסויימת הועדה מקבלת מטלחת וכל חבר המעוניין, יכול לבוא.

א. כהן: לענין זה ישנם שני אפשרויות בלתי רגילים. קודם כל אינני יודע אם מטלחת זו לא פנתה בבקשה להתקבל גם על ידי גורמים אחרים. שנית, אין זו מטלחת ככל מטלחת. אין זו מטלחת של גוף מסויימ בענין מסויימ. מחיר הלחם נוגע לכל האוכלוסייה בישראל. חלק מהאוכלוסייה 10 או 20 אלף התעורר, אם על ידי יזמה פרטית או יזמה מפלגתית ובקשו לשמוע אותם. לי אין ענין לשמוע אותם.

אני מציע שהיו"ר יברר מה הוחלט ביחס לקבלת המטלחת. ואם לא הוחלט דבר שלילי, היו"ר יכנס את הועדה ויקבל 2-3 אנשים מהמטלחת, וכל חבר ועדה שירצה לשמוע, יבוא וישמע.

ס. פרלמטין: בתנאי שהדבר ייעשה מתוך הסכמה עם נציגות הכנסת.

היו"ר מ. בנטוב: אני מתאם את הדבר עם נציגות הכנסת, אבל אני מסאיר לעצמי את הזכות לקבל את המטלחת. במקרה שהמטלחת תקבל על ידי הועדה, היא תקבל בשעה 19.00.

אנו עוברים לסעיף ג' בסדר היום - סיכום הדיון בעניני צפת.

כזכור לכם בחרנו בוועדת משנה שמתפקידה היה לסכם את הדברים עם נציגי הסדרים השונים. הועדה לא טיימה עדיין את עבודתה. נפגסנו עם נציגי בני ספרדים, האחד סר זגני מטעם משרד האוצר שסר לנו על כמה פעולות שנעשו בעקבות הדיון בוועדה וביקור במקום, ובין היתר, שבעברו 45 אלף לירות לבנק לאומי לישראל בצפת לצורך אראי למפעלים הקיימים בצפת, כדי לעודד את התעסוקה בהם, וגם הקלות במסים למפעלים בצפת.

הנציג השנייה סר כוכבי מסדר העבודה
מסר לנו את חשבו ימי העבודה הדרושים לשם תעסוקה מלאה בצפת - 150
אלף ימי עבודה בשנה. מסדר העבודה רואה סיכוי בעין ל-100 אלף ימי
עבודה. חסרין אפוא 50 אלף ימי עבודה. אולם סר וייץ הודיע בוועדה על
25 אלף ימי עבודה נוספים על ידי הקק"ל, כך שהגרעון מתחיל להצטמצם.

אנו צריכים להפגש עוד עם סר רענן וייץ
בענין החקלאות ועם נציג לשכת התיירות. כן קיימנו דיון ראשון בקשר
להקמת גוף שיטפל בצפת. וכאן ישנן שתי אפשרויות: האחת היא - הקמת
גוף כמתכונת החברה לפיתוח צפת, והשנייה - ועדה בינסטרדית. אני חושב
שטוב תעשה ועדת המסנה אם תפגש בענין זה עם סר שטנר שהוא יו"ר החברה
לפיתוח ירושלים כדי ללמוד מנסיונה של חברה קיימת.

בינתים הכי טובו את החלק הראשון של ההמלצות
שהוא נכחינת סיכום של האסיבה שהצלבנו להשיג בצורת הבטחות והתחייבויות
מנציגי מוסדות מסלתיים טובים. זהו החלק הראשון של ההמלצות שנביח
על שולחן הכנסת, ואני מציע לוועדה לאשר הצעת טיוטא זו.

ס. וילנר:

לפי דעתי הסיכום צריך להיות אחד לגמרי.
נוסח זה של הצעות אינו מתקבל על הדעת.

היו"ר ס. בנטוב:

זה החלק הראשון, זה הפריאמבל להמלצות שלנו.
מבוחן להפליץ על דבר שיצא לפועל. אבל מצד
שני, איבנו רוצים לעבור על זה, כי זה הוגשם על יסוד המלצות שלנו.
אני מציע שנקבל זאת כהקדמה ואחר כך נעבור להמלצות מפורטות. חשוב
שנאשר זאת, כי אני רוצה לפנות לכל מסדר ולקבל את אישורו, ובישיבה
הבאה נעבור להמלצות.

וזוהו נסוח ההקדמה:

ועדת הכלכלה דנה ב..... ישיבות במצב שנתהווה
בצפת עקב תהליך מתגבר של עזיבת העיר על ידי תושביה, המאיים במסדיו
לערער את קיומה העתידי כמרכז כלכלי, ישובי ובטחוני בגלל העליון. הועדה
שמעה את תיאור המצב מפי נציגי העיריה, מועצי הפועלים והלסכה הכללית
בעיר. חקרה בסיבות ובגורמים של העזיבה והגיעה למסקנה, כי דרושה כאן
פעולה דחופה מצד כל הגורמים המסלתיים והצבוריים שבידם לסייע, כדי
שתושבי העיר העזרה הדרושה - בשורה הראשונה בשטח הכלכלי - לשם תעסוקה
מלאה ובלימת העזיבה וכדי שיבוטס בה קיום ישוב עירוני הראוי למסדר
כגוף הנושא את עטמו.

הועדה שמעה גם את דעתם על המצב של נציגי
מסדר העבודה, מסדר המסחר והתעסיה, מסדר החקלאות וכן בא-כח הקק"ל.
מפי נציגי מסדר העבודה נתברר לוועדה, כי על מנת להבטיח תעסוקה ארעית
לשנה הבאה דרושים לצפת כ-150 אלף ימי עבודה, וכן מסדר העבודה מקווה
לגייס לפי הסיכויים הקיימים כשני שלישים מהם. הועדה דנה עם נציגי
המסדרים והמוסדות הנ"ל על שורת הצעות, העשויות להקל מצב התעסוקה בצפת
ולהוסיף בה מקומות פרנסה קבועים, כדרך לביטוח הכלכלי.

הועדה שמעה לציין, כי ביחס לכמה מהצעותיה
נתקבלו תשובות חיוביות מצד נציגי המסדרים והמוסדות הטובים ואף
הוחל בהגשמתן.

נציג הקק"ל, סר יוסף וייץ, הודיע כי הקק"ל
סוכנה להכפיל בשנה הבאה את היקף היעור בצפת, וכן לבצע פעולות הכשרת
הקרקע במתכונת..... דבר שיעמיד לרשות מחוסרי העבודה של צפת בשנה
הבאה כ..... ימי עבודה נוספים.

נציגי חברת מטעי האומה הודיע כי חברתו ביחד
עם מסדר העבודה מוכנים להקים בשנה הבאה בית בד בצפת לעצירת שמן ממטעי
הזיתים בסביבה. כן הודיע נציג מטעי האומה, כי חברתו מוכנה לקבל לרשותה
לשם סיקום ועיבוד את המטע הנטוש בסביבת צפת, הנמצא עתה בידי קבלנים

פרטיים, דבר שיעמיד את המסע הזה על בסיס מסקי רציונלי ויצור תעסוקה
נוספת גשיקומו ובעיבודו.

נציג רשות הפיתוח הצהיר, כי המסעים
שחברת מטעי האומה סוכנה לקבלם לרשותה יועברו לרשותה והחוזים עם החוכרים
הפרטיים יבוטלו או לא יחודשו.

נציג המוצר הביע את הנכונות לדאוג
לעזרת התעשייה הקיימת בצפת על ידי העמדת משראי לרשותה, ואף מסד לוועדה
כי מסנם המוצר העגיר לתכלית זו 40 אלף לירות לסניף הבנק הלאומי בצפת.

כן הודיע נציג המוצר שלמפעלים נוספים
שירצו לקבוע את סקוט מושבם בצפת, יוענק בעזרת המוצר משראי זול והנחות
במסים.

נציג רשות הפיתוח הצהיר כמו כן, כי רשות
הפיתוח סוכנה להקצות סגוריים לכל מלה שירצו להקים שיכוניה בצפת.

בקטר לצמצום בעבודת היקב הקייה בצפת

לרגל סחסור בענבי יין בסביבה, הודיע סגן סרהחקלאות, כי במסקי הגליל
העליון נטעו כבר וינטעו הסנה ייחד כ-3,600 דונם ענבי יין, כסות המספיקה
לפי שעה לניצולו המסטי של היקב הקייה ואף להרחבתו.

נציג משרד העבודה הבטיח שייעשה סקר בקטר
לצרכי פיננסי ההריטות לשם ספור טראה העיר, שתכליתה העיקרית - תיירות וקיי.
כן הבטיח כי מתקציב התעסוקה בצפת של משרדו יוכלו להשתמש במכוסים
מסויימים לשם ביצוע עבודות פיננסי ההריטות.

נציג משרד הבטחון הודיע, כי משרדו סוכן
להזמין בצפת כל המצרכים הדרושים לו והסיוצרים בצפת, בתנאי שהטיב לא
יהיה ירוד והמחיר לא יהיה גבוה מטיבם וסחירם של אותם סוצרים המיוצרים
במפעלים אחרים בארץ.

נציג משרד החינוך הודיע כי משרדו סוכן לתת
יד להקמת בית ספר מקצועי שיהיה מבוסס על שתי כיתות בי"ס יסודי ושתי
כתות תיכוניות.

נציג משרד המעד הודיע כי משרדו סוכן
להקים בקרוג בצפת שני בתי מלאכה ליסודיים לנגרות ומסגרות בטביל
נוער.

נציג משרד התחבורה הבטיח שמשרדו יעדיף
בחלוקת סכונות לצרכי הובלה מפעלים חדשים, אם יוקמו כאלה בצפת.

אינני רואה שתצמח כל טובה מהעברת המסעים
לידי חברת מטעי האומה. פ. פרלסטין:

היו"ר מ. בנטוב:
נדיוננים שהתנהלו כאן נציגי צפת, גם ראס
העיר וגם נציגי סועצת הפועלים, טענו
שהמסעים הפרטיים שנמסרו באופן ארעי לקבלנים פרטעיים המנהלים בהם מסק
גזל, וכן סועסקים שם מנשים שאינם מתושבי צפת. פה לא נוסחה הפלצה אלא
נקבעה העובדה שנציג רשות הפיתוח הודיע על כך, ואני חושב שאנו צריכים
לבוד על כך.

פ. פרלסטין:

אינני רוצה לקבוע אם הקבלנים הפרטיים
טעבדים היטב את המסעים או לא, אבל אצנני
רוצה שנקבע אגב דיון בשנייה שפת, הלכות בענין זה. אני ממין יותר ביכין-חק
וחברת דסקו מאשר בחברת מטעי האומה. אינני רוצה שנקבע דרך אגב שחברת
מטעי האומה תקבל את המסעים לרשותה, בגלל זה שהקבלנים הפרטיים מנהלים
שם מסק גזל.

פ. וילנר:
גם לאחר ההטברים של היו"ר, עדיין אינני
מבין מה כתוב כאן, אם זה סיכום מה שהובטח
לנו או מה שנראה שהובטח, אני מציע, בכדי שנהיה בטוחים אם הדברים מסקפים
באמת את דברי הנציגים השונים, שנשאל אותם רק אם זה נכון, ואחר כך

חברי הועדה יציעו את הצעותיהם להטלצות.

ס. חזבי:
ביחס לדברי סר פרלסטין, אני מבין מאי אפשר לקבוע זאת כהטלצה כללית. אבל כגון סדור על עובדה, סטטעים אלה הוזנחו בצורה סחטירה. אפשר לכתוב: מתוך שחברד שהקבלנים הפרטיים הוזנחו את הסטעים, הסכימה חברת סטעי האוטו לקבל לרשותה סטעים אלה.

ס. פרלסטין:
אני מבין שאתה רוצה להעביר סיוטא זו לאסור הסטעדיה הסוביים.

היו"ר ס. בנטוב:
אני רוצה שנאסר סיוטא זו בתנאי שלא יחולו סוביים ואם יחולו, אכיא זאת לידיעת חברי הועדה. ולסר פרלסטין יש זכות להסתייג בנקודה זו.

ס. וילנר:
אני בכל זאת מציע סטיוטא זו תשלח למסרדים רק כדי לבדוק אם הפרוטוקול סתמים למציאות. ובוזה הועדה עדיין אינה אוסרת ולא כלום. לאחר שתקבל תשובת המסרדים, נחזור לדון בדבר.

היו"ר ס. בנטוב:
אני מעמיד להצבעה את הצעת סר וילנר.

ה צ ב ע ה

הצעת סר וילנר - נדחתה

סיוטת ההצעות לטיכום הדיון בסצבה של צפת - אושרה

הישיבה ננעלה בשעה 13.30